

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

140. De æternitate pœnarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Judicii horrores? audisti tonitrua, fulmina, ignes, terræ motiones, &c. audi nunc: Et hæc omnia initia sunt dolorum. Quid? ardentibus hominibus? initia dolorum: focus ille conflagrationis initia dolorum? martyria illa? respectivè initia dolorum. Omnia hujus vitæ tormenta ad ea collata ludicra sunt, inquit Chrysof. ignis hic depictus est, inquit August. sunt initia dolorum.

Matth. 24.
Matth. 13.

Chrysof.
August.

Ierem. 17.

Origen. ubi
supra.

Quid tu vides, Jeremia? Virgam vigilan-
tem ego video. Pauld post: Quid tu videst? Ol-
lam, inquit, succensam ego video, & faciem
ejus à facie Aquilonis. Ut si virga non emen-
deris, in cacabum mittatis, inquit Orig.
Hæc namque sunt hujus, ac alterius vitæ
mala: illa virgâ vigilante, atque oculatâ
infigi solent: hæc, exigente culpa, sunt
ab Aquilone, à quo panditur omne ma-
lum.

O maluma ô malum verè malum sine
ulla admixtione boni, & sine ulla prorsus
carentia mali, malum, inquam, sine refri-
gerio! Ibi erit fletus: sed ibi fletus non erit
refrigerio, sed dolori. Nescio qualiter in
lacrymis sit quædam dulcedo, inquit in
suis Confess. Augustinus, dum mortem
amici unice dilecti lamentabatur, sed in-
de est, quia lacrymando levatur animi
passio, ac dolor minuitur. Sed ibi lacry-
mæ nequaquam dulces erunt levamen,
sed dolorem agebunt: quippe quæ erunt
igneæ, ut inquit in Vitis Patrum Macha-
rius, unde maxillas adurent, sulcòsque
facient, unde diffuant ignitæ lacrymæ,
quæ benè sibi abluant, quæ cachin-
nos compèlent, Planctus est, & erit in plan-
ctum. Ploremus ergo, Fratres, dicebat ille,
& producat oculi nostri lacrymas, ante-
quam abeam? hinc, ubi lacrymæ nostræ
corpora nostra comburent.

Lacrymæ a-
pul Inferos non
refrigerant,
sed adurunt.
Luc. 13.

August.

In vit. Pat. p. 2.
Ide compunc.

Ezech. 19.

De eternitate pœnarum.

PUNCTUM CXL.

Sed si intentio non movet, silem mo-
veat extensio. Supradictis, aliisq; præ-
Speranza Scriptura selecta.

A termis pœnis eternitas addenda est.
Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte?
Nunquam finem nox ista habebit. Heu!
expectat mane febribus ille astuans: in-
terrogat, quid de nocte? Consolantur e-
um: Jam iam veniet mane. O perpetuam,
ô sempiternam noctem non trium die-
rum, ut fuit nox illa Ægypti, non sex
mensium, ut est eorum, qui sub polo sunt,
sed totius immensa æternitatis?

Isa. 11.

B Vox tonitruus tui in rota (symbolo æterni-
tatis) Psal. 78.
Dan. 3.

De fornace illa Babylonica dicuntur
flammæ effusæ super ipsam foenacem cu-
bitis quadraginta novem, non quinquaginta,
qui est numerus remissionis, quia
ad extinctionem non perveniunt: unde
ministri non cessabunt succendere fornacem
naphtha, & ituppa, & pice, & malleo-
lis. Pluet super peccatores laqueos, ergo nun-
quàm miseri dissolvuntur, quia iugi la-
queorum pluvia perfundentur.

Psal. 119.

Hinc David: Mors depascet eos. Iam di-
xerat: Sicut ovæ in inferno positi sunt; subdit:
Mors depascet eos; ad instar scilicet ovium,
quæ herbarum radices non evellunt, sed
relinquunt eas, ut semper ad pastum her-
bæ renascantur. D. August. legit: Mors pa-
stor est eis. O infelices animæ, quæ à morte
ad pastum mortalem immortaliter ducen-
tur, ut mortiferas herbas depascant in
terra morientium: ubi suas radices ege-
runt: in terra etenim viventium nullas
radices habebunt. Evellat te, & radicem tu-
am de terra viventium; ut jam illis nullum
amplius bonum desiderium producat,
spem nullam salutis relinquar.

Psal. 48.

D. August.

Mors pastor

damnatorum.

D Peccator videbit (quod clausis per cul-
pam oculis videre noluit) & irascetur.
August. Cui magis, quam sibi qui pro-
pterea contra seipsum arma converteret,
quoniam ipsum sibi causam tanti suppli-
cii esse videbit. Dentibus suis fremet, & ta-
bescet, desiderium peccatorum peribit.

Psal. 31.

Psal. 111.

D. Aug. ibid.

Peccator dam-

natus ipse sibi

irascetur.

E Innocentius ad supradictum locum: Innocent.
Mors depascet eos; æternitatem hanc notat
his verbis: Ductum est hoc à multitudine
iumentorum, quæ non radicibus evellunt
herbas, sed summitatem solummodò car-
punt, unde herbæ iterum renasuntur ad
pastum: sic & impii, quasi à morte pasti,
Kkk in In-

Innocent.

Papa 1. 3. c. 9.

Mors quomodo

depascat

dammatos.

Apoc. 9.

Mors dānatis desiderabilis.

Mors apud inferos sine morte

Psal. 37.

August.

Damnati sentiunt pondus aternitatis.

Liberationis desperatione maximè torquentur.

Job. 2.

Spem omnem abiciuntur.

Job. 24.

Damnatos obliuiscatur ista misericordia.

in Inferno reuiuiscunt ad mortem, ut aeternaliter moriantur. Tunc, subdit Innocentius, erit mors immortalis: tunc uent mortui, qui uitā sunt mortui, quærent mortem, & non inuenient, quia uitam habuerunt, & perdiderunt. O mors, quā dulcior esses, quibus tam amara fuisti! Te solam desideranter optabunt qui te prius uehementer abhorrebant.

S. Greg. In Inferno, inquit, erit frigus intolerabile, ignis extinguiibilis, uermis immortalis, fœtor intolerabilis, tenebræ palpabiles, flagella cadentium, visio Dæmonum, confusio peccatorum, desperatio omnium bonorum, mors sine morte, defectus sine defectu, quia mors ibi semper incipit, & deficere nescit.

Die, ac nocte gravata est super me manus tua, dum configitur stigma, recordationis peccatorum, subdit Augustin. Hæc die noctūque pungit, ac transigit. Hic homo remouet à se cogitationem peccatorum, distrabitur: sed in Inferno die, ac nocte recordatur, hæcque punctiones sentit, ac sentiet in æternum.

Damnati in Inferno sentiunt ipsam æternitatis pondus. Qui ad uitæ terminos ad decennium damnatus: mox totius decennii sentit onus: qui ad totam uitam, mox auditā sententiā ueluti in abyſſo remanet: quia totius temporis uita illud onus præsentit: pari modo damnati totius æternitatis onus sentiunt.

Desperatio illa liberationis maxima est eorum pœna. Hic spes omnes mitigat dolores: febris hæc tandem desinet: dolor hic tandem finem habebit, quæque dum spirat, sperat, spæque omnes miseris se consolantur, sed in inferno nulla spes. Job: Spes illorum abominatio; hoc est, abominantur spem, quam sperare nequeunt: nam certo certius se nunquam inde euasuros intelligunt.

Idem Job: Obluiscatur illius misericordia, dulcedo illius uermes, non sit in recordatione, sed coneratur quasi lignum infructuosum. O uerba horrore plena! Obluiscatur illius misericordia. Pie Deus, misericors Deus, ipsissima misericordia mea, qui fieri potest, ut creaturæ tuæ obliuiscaris, & bo-

liviscaris in finem sine fine? Dixit quondā Propheta: Ira in indignatione eius, & uita in uoluntate eius. Hebr. Ad punctum temporis est indignatio eius, & uita uel, uita in repropitiations eius. Alii: Et uita in amore eius.

Sed tunc mors, non uita, erit in uoluntate eius: uolet enim, ut mors deprecetur eos, & ira non erit ad punctum temporis, sed ad mensuram æternitatis. Vultus Domini super facientes mala, ut perdat de terra (uiventium) memoriam eorum. Obluiscatur illius misericordia, dulcedo illius uermes. Hoc est,

hæc mollis culcitra, delicatūque damnatorum lectus, huc uanz dulcedines, ac deliciae præteritæ terminabunt. Sic Greg. Vel per figuram hypallagen, siue per antiphrasim dulcedo illius, uermes, hoc est, ipse erit dulcis uermibus, à quibus insatiabiliter vorabitur. Tigur. Est dulcis cibus uermium, & uermis eorum non morietur.

Non sit in recordatione, sed coneratur quasi lignum infructuosum. Sept. Coneratur, sicut lignum insanabile. Ubi Nicetas, lignum concessum nullam curam nem admittit, ut sanari possit: inutile est in posterum, solummodo aprum igni.

O ignem, & ignem æternum! Et ignis eorum non extinguetur, &c. Ubi Tertul. Longè alius est ignis, qui usui humano, alius, qui Dei iustitiæ deservit: hic enim non absumit, quod exurit: sed dum erodit, reparat. Quid mirum, si æternaliter ardebit? æterna erit materia, æternum pabulum, anima, & peccatum.

Greg. Iustum est, ut qui in suo æterno peccauit, in æterno Dei puniatur. Voluissent, subdit Greg. sine fine vivere, ut sine fine possent in iniquitatibus permanere: ad magnam ergo iustitiam pertinet iudicantis, ut nunquam careant supplicio, qui nunquam uoluerunt carere peccato.

Et Aug. Quisquis huiusmodi damnationem uel nimiam, uel iniustam putat, meriti profectò nescit, quanta sit iniquitas in peccando. Peccatum malitiam habet infinitam: æquum igitur est, ut pœna sit infinita extensivè, si non intensivè.

Heu,

Heu,

Psal. 29.

Hebr.

Alij.

Psal. 37.

Job. 24.

Damnatorum tota dulcedo uermes.

Tigur.

Sept. Nicet.

Isa. 69.

Tertull. in Apolog.

Ignis infernalis pabulum æternum.

Greg. lib. 4. Dial.

Peccatores æternum uisum uellent, ut peccare æternum possent.

August. lib. 14. de Cris. c. 15.

Peccati malitia infinita.

Heu. subdit Aug. Quisnam satis explicet, quantum malum sit non obedire in re facili, & tantæ potestatis imperio, & tanto terrenti supplicio?

Mich. 2.

In æternum, & ultra. Ut ingens ille lapis molaris in profundum dejectus, nunquam supernat: sic Babylon in eo profundo erit in æternum, Corruet, & non adjiciet, ut resurgat. Alii: Et non supernabit.

Isa. 24. Aly.

Post Angelorum casum: Neque locus inventus est eorum amplius in calo. O! ô illud neque amplius! O verè horrendam æternitatem!

Jerem. 2.

Transiit messis, finita est aestas, & nos salvati non sumus.

Jerem. 16. Matth. 25.

Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis? Domine, Domine aperi nobis. Amen dico vobis, nescio vos. Et clausa est janua.

Jerem. 30.

Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua, curationum utilitas non est tibi, omnes amatores tui obliti sunt tui, & que non quaerent, plaga enim inimici percussit te, castigatione crudeli, propter multitudinem iniquitatis tua dura facta sunt peccata tua. Quid clamas super contritione tua? Insanabilis est dolor tuus, propter multitudinem iniquitatis tuae, & propter dura peccata tua, hæc feci tibi.

Psal. 48. Aug. ibid.

Frater (Christus) non redimit, non educit ab Inferno damnatos, redimet homo, aut alios, aut se? Nequaquam: Non dabit Deo placationem suam, & pretium redemptionis anime sue, non dabit, nec dare poterit, quia erit extrastatum merendi: & idè laborabis in æternum in tormentis perpetuis, & etiam vivet adhuc in finem, quia quaerit mortem, & non inveniet.

Jude v. 6. Sap. 17.

Vsque in æternum non videbit lumen. Vinculis æternis sub caligine reseruat vitæ. Vinculis tenebrarum, & longa noctis compediti, inclusi sub tectis, fugitivi perpetua providentia jacuerunt. Et dum putant se latere in obscuris peccatis, tenebroso oblivionis velamento dispersi sunt, paventes horrendè, & cum admiratione nimia perturbati.

Isa. 24.

Congregabuntur in congregatione vitius facti in lacum, & claudentur ibi in carcere.

Malach. I. Osee 1.

Vocabuntur populus, cui iratus est Dominus usque in æternum.

Voca nomen ejus: Absq; misericordia, quia non addam ultra misereri domus Israel, sed ob-

livione obliviscar eorum.

Dabit ignem, & vermes in carnes eorum, ut urantur, & sentiant usque in sempiternum. Judith. 16.

Luet, qua fecit omnia, nec tamè consumeretur.

Paleas combures igni inextinguibili. Job 20.

Fumus tormentorum eorum ascendet in scacula saculorum. Matth. 3. Apocal. 14.

Discedite à me, maledicti, in ignem æternum. Matth. 25.

D, Prosper. Continuus gemitus, cruciatus æternus, dolor summus, pœnalis sensus, torquent animas, neque extorquent, puniunt corpora, neq; finiunt, sibi deputatos ignis non extinguit, ut permanente sentiendi vita, pœna permaneat, & ad dolorem magis, quàm ad vivendum æternis corporibus compeditos habeat, quos in flammis vivacibus immortalitas secundæ mortis occidat.

C

Quàm sit utilis hac meditatio pœnarum.

PUNCTVM CXLI.

Quoniam nolunt homines viventes per cogitationem, & memoriam in Infernum descendere, in eum miseri descendunt orientes: refugiunt ibi esse per horæ spatium solâ cogitatione, ut ibi fiat totâ animâ, & corpore in æternum.

Et certe qui fieri potest, ut non sese ad meliorem frugem recipiat, & non convertatur, qui talem animo velat cogitationem? Fixa hæc cogitatio, Fratres, mirum est, qualiter hominem mutet & convertat, Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui, & meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar.

Et scopebam spiritum meum; vel Hebr. Et scrutabatur spiritus meus sequentia, & præcipuè Infernum, ejusq; æternitatem, id, quod subdit: Nunquid in æternum projiciet Deus, aut non apponet, ut complacitior sit adhuc? aut in finem misericordiam suam abscondet à generatione in generationem: aut obliviscetur misereri Deus, aut continebit in ira suam misericordias suas? q. d. sic Sela, hoc est, ira erit planè. Quid hinc? Et dixi: Nunc cæpi hoc est, si res ita sese habebit.

Pœnarum infernalium meditatio perutilis.

Psal. 76. Hebr.